

Bijbels perspectief

Woord van de week

Job 5:7

*Maar de mens wordt tot moeite geboren,
gelijk de vonken omhoog vliegen.*

Kan de werkelijkheid van ons mens zijn realistischer beschreven worden dan zoals door Job in dit tekstwoord? Laten we bij deze beschrijving niet vergeten dat Job een oprecht gelovige was met een relatie tot God zo intens, dat God dit spelt voor niemand minder dan de duivel: *Hebt gij ook acht geslagen op mijn knecht Job? Want niemand op aarde is als hij, zó vroom en oprecht, godvrezend en wijkende van het kwaad* (Job 1:8). Oneerbiedig gezegd: Job was toentertijd op de wereld Gods reclamezuil tot in de hemelse gewesten! Zijn wij dat vandaag de dag?

Wat Job hier als realiteit van het mens zijn weergeeft, staat diametraal op beweringen die vandaag menig christen meent te moeten en mogen maken. Namelijk, dat het je als christen zondermeer voor de wind gaat en mag gaan - ja *moet* gaan - en dat op *alle* terreinen van het leven. Wie kent in deze bijvoorbeeld niet de evangelische retoriek rond het gebed van Jabes. De christen is *niet* tot moeite geboren, integendeel! Hoe triest dat dergelijke beweringen een evident gebrek aan fundamentele Bijbelkennis aantonen! Juist Job blijkt het Oudtestamentisch bewijs daarvan, terwijl het Nieuwe Testament laat weten dat we het zelfs voor louter vreugde moeten houden wanneer we geconfronteerd worden met beproevingen van allerlei aard en dat degene die, als Job, godvruchtig willen leven, vervolgd zullen worden. Tekstplaatsen te over die aantonen dat lijden en christen zijn inherent zijn aan elkaar.

Wat kan een christen veel te verduren krijgen en dat zonder een clou te hebben van het waarom ervan. Het leven is allerminst eerlijk! Soms kan het je zo hard treffen, dat je het Asaf na kunt zeggen: *het gaat de goddeloze goed o Here...* (Psalm 73)! En je voeten dus net als de zijne bijna uitglijden! Hebben wij acht geslagen op Job? Op hoe hij in alles wat hem overkwam - de vonken omhoog de lucht invlogen - reageerde? Hoe tot overdenken stemmend in omstandigheden zoals hij meemaakte, is zijn uitspraak: *Wil hij mij doden, ik blijf op Hem hopen* (Job 13:15). Getuigen wij hem dat na en dat vanuit het rotsvaste geloof in de opstanding en een eeuwig leven (Job 19:25)?

Vliegen in uw of jouw leven op dit moment de vonken omhoog? Ervaar je meer dan ooit dat je geboren bent tot moeite? Grijpt die realiteit je zo bij de keel, dat je bijna gaat wankelen? Ga dan voor de realiteitszin en het geloofszicht van Job! Zoals Hij mogen we hier en nu al Gods genade door alles heen ervaren en volop overtuigd zijn van de door Jezus behaalde overwinning die ons tot geloofsposters wil maken in deze wanhopige wereld! *Maar ik weet: mijn Losser leeft en ten laatste zal Hij op het stof optreden!* Is dat ook uw, jouw zekerheid?

Gebed

Vader wat een voorrecht te weten dat U boven alle omstandigheden van en in ons leven staat, en dat U de wereld vast in Uw hand hebt. Dat welke moeite ons ook treft, Uw liefde nooit aflat.

Geest van God, gord ons om Jezus wil aan met kracht om onwrikbaar te blijven in geloof en vertrouwen als een Job. Houd ons, Drie-enig God, in Uw eeuwige en beschermende handen. Dit vragen wij U uit genade, Amen.